

lertid indgår indkomsten i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

Det er kun i ganske få situationer, at en person, som er hjemmehørende i Danmark, vil kunne modtage indkomster, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Italien. Det vil være tilfældet ved udbetaling af sociale pensioner fra Italien og i forbindelse med udøvelse af offentligt hverv og udbetaling af tjenestemandspensioner.

I den eksisterende dansk-italienske dobbeltbeskatningsoverenskomst findes en »matching credit«-bestemmelse. Denne indebærer, at hvis Italien undlader at opkræve skatter eller i en periode nedsætter sin beskatning, skal Danmark give skattelempelse som om de italienske skatter havde været betalt i fuldt omfang. Dette gælder uden nogen begrænsning og indebærer betydelige risici for skattetænkning.

En sådan bestemmelse findes ikke i den nye overenskomst.

Artikel 25. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for personer, der ikke er hjemmehørende i en af de kontraherende stater. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive inddrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende kontraherende stat.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 26. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når man dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Det er i en protokolbestemmelse præciseret, at den gensidige aftaleprocedure ikke træder i stedet for nationale klageprocedurer.

Artikel 27. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige.

Artikel 28. Diplomater m.v.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater. Artiklen begrænses i sit indhold af folkeretten på dette område.

Artikel 29. Territorial udvidelse.

Overenskomsten kan i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland.

Artikel 30. Tilbagebetaling.

Artiklen indeholder bestemmelser om tilbagebetaling af for meget opkrævet kildeskat.

Artikel 31. Ikrafttræden.

Overenskomsten skal ratificeres eller tiltrædes i overensstemmelse med de forfatningsmæssige regler i de to lande. Overenskomsten træder i kraft, når disse betingelser er opfyldt - hvilket for Danmarks vedkommende vil sige, at nærværende lovforslag er endeligt vedtaget - og de to lande har udvekslet ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenter om dette.

Overenskomsten finder anvendelse på indkomst optjent i hver skattepligtsperiode, som begynder den 1. januar, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere. Dog finder de særlige regler om beskatning af ambassadepersonale anvendelse fra 1. januar 1993. Dette sker for at løse et konkret problem omkring beskatning af lokalt ansat personale på den italienske ambassade i København.